

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 94

Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Sağlık ve Sosyal İşler ve Dışişleri Komisyonları Raporları (1/466)

TC

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar Tetkik

Dairesi Başkanlığı

Sayı : K.K.T.D. 18/101-

1696/01861

14. 3. 1984

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 8.3.1984 tarihinde kararlaştırılan «Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı» ile gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Fransa'da çalışan 150.000 dolayında vatandaşımız ile gerek Fransa'da, gerekse ülkemizde ikamet eden aile fertlerinin sosyal güvenlik haklarını teminat altına almak, vatandaşlarımızın hak ve vecibelerini tespit etmek amacıyla 20 Ocak 1972 tarihinde imzalanan Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti arasında Sosyal Güvenlik konusunda Genel Sözleşme 16.5.1973 tarih ve 1729 sayılı Kanunla uygun görülerek yürürlüğe konulmuştur.

Geçen uygulama dönemi içinde, gerek ülkemizde, gerekse Fransa'da sosyal güvenlik konusunda ve mevzuatlarda meydana gelen gelişmeler ışığında ve bu Sözleşme kapsamında bulunan vatandaşlarımıza yeni sosyal güvenlik hakları sağlamak üzere Eylül 1978 ayında Paris'te yapılan müzakereler sonucunda üzerinde mutabakat sağlanan Ek Sözleşme 3 Şubat 1984 tarihinde iki ülke yetkililerince Paris'te imzalanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti - Fransa Cumhuriyeti Arasında Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin, yürürlüğe konulabilmesi için, Anayasamızın 90 ıncı maddesi gereği olarak bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Kanun Tasarısının 1 inci maddesi, 3 Şubat 1984 tarihinde Paris'te imzalanan Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihli Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğu dairesidir.

Söz konusu Ek Sözleşme ile, Fransa ile akdedilen Sosyal Güvenlik Sözleşmesinin uygulanmasından ortaya çıkan aksamalar giderilmiş, Sosyal Güvenlik Sözleşmesinin kapsamı genişletilerek TC Emekli Sandığı, Bağ - Kur mevzuatı da dahil edilerek, bu ülkede çalışan vatandaşlarımızın 5434 ve 1479 sayılı kanunlara tabi hizmetlerinin, birleştirilerek değerlendirilmesine imkân sağlanmıştır.

Öte yandan işçilerimizin Türkiye'de izinli buldukları sırada SSK sağlık tesislerinden ücret ödemediği sağlık yardımı yapılması hükmüne bağlanmıştır.

Ayrıca Sözleşmenin 10 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, işçilerimizin hastalık ve analık sigortalardan faydalanma hakkının doğması ile ilgili, sigortalılık sürelerine ait her iki ülkede geçen sigortalılık sürelerinin birleştirilmesi için, Fransa Sosyal Sigorta mevzuatına paralel olarak, önceki çalışılan ülkedeki sigortalılık süresinin sonu ile, yeni ülkedeki sigortalılık süresinin başı arasındaki bir aylık zaman faktörü, altı aya çıkarılarak bir aylık sürede işe yerleşemeyen işçilerimizin hastalık, analık sigortasından faydalanamama durumu ortadan kaldırılmıştır.

Diğer taraftan Sözleşmenin 22 - 26 ncı maddelerinde yapılan değişiklik ile, Fransa'da çalışan vatandaşlarımızın sosyal güvenlik hakları ile ilgili olarak yaşlılık ve ölüm sigorta kollarında iki ülkede geçen hizmet sürelerinin birleştirilerek aylık bağlanması hususuna açıklık getirilmiştir.

Madde 2. — Yürürlük maddesidir.

Madde 3. — Yürütme maddesidir.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu

5 . 6 . 1984

Esas No. : 1/466

Karar No. : 6

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yüksek Başkanlıkça 26.3.1984 tarihinde Komisyonumuza havale edilen «Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı» Komisyonumuzun 17.5.1984 tarihli 19 uncu Birleşiminde Dışişleri Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlıkları temsilcilerinin de katılmasıyla Anayasamızın 90 ncı maddesi de göz önünde bulundurularak görüşülüp incelendi.

Fransa'da çalışıp da 20 Ocak 1972 Tarihli Sosyal Güvenlik Sözleşmesinin kapsamına giren ve halen Fransa'da çalışmakta olan vatandaşlarımızın sosyal güvenliklerine lehte yeni düzenlemeler getiren Ek Sözleşmenin onaylanmasının yerinde olacağına karar veren Komisyonumuz tasarının tümünü ve maddelerini kabul etmiştir.

Havalesi gereğince Dışişleri Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekilli	Kâtip
<i>Mustafa Balcılar</i>	<i>Burhan Kara</i>	<i>Hamdi Özsoy</i>
Eskişehir	Giresun	Afyon
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Şevket Gedik</i>	<i>Arsan Savaş Arpacıoğlu</i>	<i>Nevzat Bıyıklı</i>
Adana	Amasya	Artvin
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Özalp</i>	<i>Nadir Pazarbaşı</i>	<i>Bilal Şişman</i>
Aydın	Çanakkale	İstanbul
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Sedat Turan</i>	<i>Osman Nuri Akyol</i>	<i>Talat Sargın</i>
Kayseri	Kocaeli	Tokat
	Üye	
	<i>Rıza Öner Çakan</i>	
	Zonguldak	

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışışleri Komisyonu

Esas No. : 1/466

Karar No. : 10

19 . 6 . 1984

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 8.3.1984 tarihinde Yüce Meclise sevk edilen «Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanın Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı» Komisyonumuzun 13.6.1984 tarihli 9 No.lu toplantısında ilgili bakanlık temsilcilerinin de iştirakiyle tetkik ve müzakere olundu.

Tasarının gerekçesinde belirtildiği üzere, 1972 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti arasında Sosyal Güvenlik konusunda genel bir sözleşme yapılmış olup, 1729 sayılı Kanunla uygun görülerek yürürlüğe konulmuştur. Aradan geçen 11 sene içerisinde her iki ülkenin Sosyal Güvenlik konusunda ve mevzuatında meydana gelen gelişmeler ışığında Fransa'da çalışan sayıları yaklaşık 150.000 civarında bulunan işçilerimize yeni Sosyal Güvenlik hakları sağlamak üzere Anasözleşmeye ek olarak 3 Şubat 1984 tarihinde Paris'te iki ülke yetkililerince on maddeden ibaret olan bu Ek Sözleşme imzalanmıştır. Böylece uygulamadan meydana gelen aksaklıklar düzeltilmiş, Sosyal Güvenlik Sözleşmesinin kapsamı genişletilerek 5434 ve 1479 sayılı TC Emekli Sandığı ve Bağ - Kur mevzuatı da Sözleşmeye dahil edilmiştir.

Ayrıca, Sosyal Sigortalar Kurumu tesislerinden işçilerimizin ücret ödemedi istifadeleri, hastalık ve analık sigortalarından faydalanmaları gibi hususlar Sözleşme kapsamına alınmıştır.

Tasarı maddeleri Hükümetçe belirtilen şekliyle aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun tasviplerine arz olunmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan ve Rapor Sözcüsü

Prof. Fethi Çelikbaş

Burdur

Üye

Sabit Batumlu

İstanbul

Üye

Nuh Mehmet Kaşıkçı

Kayseri

Üye

Hacı Turan Öztürk

Nevşehir

(İmzada bulunamadı)

Başkanvekilli

Mehmet Timur Çınar

Manisa

Üye

Leyla Yeniyay Köseoğlu

İstanbul

Üye

Nihat Harmancı

Konya

Üye

Prof. Dr. Yılmaz Altuğ

Sivas

Üye

Dr. Yusuf Ziya Kazancıoğlu

Trabzon

Üye

Kâmrın İnan

Bitlis

Üye

Faik Tarımcıoğlu

Bitlis

Üye

Neriman Elgin

Ankara

Üye

Ali Rifki Atasever

Tekirdağ

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Türkiye Cumhuriyeti ile Fransa Cumhuriyeti arasında 20 Ocak 1972 tarihinde imzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine ek olarak 3 Şubat 1984 tarihinde imzalanan Ek Sözleşmenin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

8 . 3 . 1984

Başbakan
T. Özal

Devlet Bakanı - Başbakan Yardımcısı
İ. K. Erdem

Devlet Bakanı
K. Oksay

Devlet Bakanı
A. M. Yılmaz

Devlet Bakanı
S. N. Türel

Devlet Bakanı
A. Tenekeci

Devlet Bakanı V.
A. K. Alptemoçin

Devlet Bakanı
A. K. Alptemoçin

Adalet Bakanı
M. N. Eldem

Millî Savunma Bakanı
Z. Yavuztürk

İçişleri Bakanı
A. Tanrıyar

Dışişleri Bakanı V.
A. M. Yılmaz

Maliye ve Gümrük Bakanı
V. Arıkan

Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı
M. V. Dinçerler

Bayındırlık ve İskân Bakanı
İ. S. Giray

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı
M. Aydın

Ulaştırma Bakanı
V. Atasoy

Tarım, Orman ve Köy İşleri Bakanı
H. H. Doğan

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı
M. Kalemli

Sanayi ve Ticaret Bakanı V.
K. Oksay

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
C. Büyükbay

Kültür ve Turizm Bakanı
M. M. Taşçıoğlu

**SAĞLIK VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN**

Türkiye Cumhuriyeti İle Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

**DIŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN**

Türkiye Cumhuriyeti İle Fransa Cumhuriyeti Arasında 20 Ocak 1972 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Genel Sözleşmesine Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE FRANSA CUMHURİYETİ ARASINDA 20 OCAK 1972 TARİHİNDE
İMZALANAN SOSYAL GÜVENLİK GENEL SÖZLEŞMESİNE EK SÖZLEŞME

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti

ve

Fransa Cumhuriyeti Hükümeti,

İki devletten birinin diğer devlette halen çalışmakta olan veya evvelce çalışmış olan işçilerinin haklarını, özellikle her iki devletin sosyal güvenlik mevzuatlarında yer alan yeni hükümlerle Sözleşme arasında uyum sağlamak suretiyle, en iyi şekilde güvence altına almayı arzu ederek, aşağıdaki hususlar üzerinde mutabık kalmışlardır:

MADDE 1

Sözleşmenin 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

«Madde 3. — Bu Sözleşme hükümlerinin uygulanacağı sahalara şunlardır:

— Fransa bakımından: Fransa Cumhuriyetinin Avrupa'daki illeri ve deniz aşırı illeri.

(Gerisi değişmemiştir)

MADDE 2

Sözleşmenin 4 üncü maddesinin 1 inci paragrafının I/d bendinde belirtilen aile yardımlarına ilişkin Fransız mevzuatının analık tahsisatı ile ilgili istisnası kaldırılmıştır. Bu sonuncu hüküm bundan böyle aşağıdaki şekilde olacaktır:

«d/ Aile yardımlarına ilişkin mevzuat».

MADDE 3

Sözleşmenin 10 uncu maddesinin ikinci bendindeki «bir aydan fazla bir süre» ibaresi yerine bundan böyle «altı aydan fazla bir süre» ibaresi getirilmiştir.

MADDE 4

Sözleşmenin 17 nci maddesi kaldırılmış ve aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

«Madde 17. —

1. — İki memlekette geçen sigortalılık sürelerinin birleştirilmesi suretiyle yaşlılık aylığı bağlanmış olan bir kimse, hastalık ve analık sigortaları sağlık (tedavi) yardımlarına hak kazanır ve hak kazandırır.

Anılan yardımlar, aylık alan kimseye ve bu kimsenin aile bireylerine, bu kimsenin ikamet etmekte olduğu âkit tarafın kurumu tarafından, yalnız bu ülke mevzuatına göre aylık bağlanmış gibi, sağlanır.

Söz konusu yardımların masrafları da bu sonuncu kuruma aittir.

2. — Fransa'dan ve Türkiye'den ayrı ayrı bağlanmış iki yaşlılık aylığı almakta olan kimse, hastalık ve analık sigortaları sağlık (tedavi) yardımlarından kendisi ve aile bireyleri için, ikamet etmekte olduğu devlet mevzuatının gerektirdiği koşullar dahilinde ve yükümlülüğü bu devletin kurumuna ait olmak üzere, yararlanır.

3. — Âkit taraflardan yalnız birinin mevzuatına göre bir yaşlılık aylığı veya bir malullük aylığı veya bir iş kazası geliri almakta olan kimse, diğer devletin ülkesinde ikamet ettiğinde, hastalık ve analık sigortaları sağlık (tedavi) yardımlarına hak kazanır ve hak kazandırır.

Anılan yardımlar, aylık alan veya gelir alan kimseye ve bu kimsenin aile bireylerine, bu kimsenin ülkesinde ikamet etmekte olduğu devletin kurumunca aylık veya gelir bu sonuncu devlet mevzuatına göre bağlanmış gibi sağlanır.

Anılan yardımlara hak kazanılıp kazanılmadığı, aylık veya geliri ödeyen kurumca uygulanan mevzuata göre belirlenir.

Yardımların kapsamı, süresi ve sağlanma şekli, aylık veya geliri almakta olan kimsenin ikamet etmekte olduğu ülke mevzuatına göre belirlenir. Söz konusu yardımların masrafları aylık veya geliri ödeyen tarafın sosyal güvenlik kurumuna aittir. Bu kurum, aylık veya gelir alan kimsenin ikamet ettiği memleketin kurumuna, yardım masraflarının dörtte üçünü, götürü bir tutar üzerinden ve İdarî Anlaşma'da tespit edilmiş usullerle öder.»

MADDE 5

Sözleşmenin 22 - 27 nci maddeleri kaldırılmış ve aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

«Madde 22. —

Fransız veya Türk ücretli işçi çalışma süresinde, birbirini izleyen zamanlarda veya münavebe ile, âkit tarafların herbirinde bu memleketlerin yaşlılık sigortası hakkındaki bir veya birden fazla mevzuatına tabi olmuşa, yardımlardan aşağıdaki koşullar dahilinde yararlanır:

I) İlgili kimsenin yardımlara hak kazanmak için bu devletlerden her birinin mevzuatının gerektirdiği koşulları yerine getirmesi halinde, her âkit tarafın yetkili kurumu, yardım miktarını, uyguladığı mevzuat gereğince geçmiş sigortalılık sürelerini nazara alarak belirler.

II) İlgili kimsenin ulusal mevzuatlardan biri veya diğerinin gerektirdiği sigortalılık süresi koşulunu yerine getirmemesi halinde, bu kimsenin anılan mevzuatları uygulayan kurumlardan talep edebileceği yardımlar, aşağıdaki kurallara göre bağlanır:

A — Sigortalılık sürelerinin birleştirilmesi

Her iki âkit tarafın mevzuatına göre geçmiş sigortalılık süreleri ve sigortalılık sürelerine muadil olarak tanınmış süreler, aynı zamana rastlamamak kaydıyla, yardım hakkının belirlenmesinde, bu hakkın devamında veya yeniden kazanılmasında birleştirilir.

B — Yardımın bağlanması

1. Her memleketin yetkili kurumu, yukarıda belirtildiği şekilde birleştirilen süreleri nazara alarak, kendi mevzuatına göre, ilgili kimsenin yardıma hak kazanmak için bu mevzuatın gerektirdiği koşulları yerine getirip getirmediğini belirler.

2. Yardım hakkı doğuyorsa, her memleketin yetkili kurumu, bu maddenin (A) paragrafında belirtilen kurallara göre birleştirilen sigortalılık süreleriyle bu sürelere muadil olarak tanınan sürelerin tamamı yalnız kendi mevzuatına göre geçseydi sigortalının hak kazanacağı yardım ne olacak idiyse bu yardımı nazari olarak tespit eder.

3. Her memleketin yetkili kurumu tarafından ilgili kimseye fiilen ödenmesi gereken yardım -yukarıdaki bentte öngörülen yardım miktarı, kurumun kendi mevzuatına göre geçmiş sigortalılık süreleriyle muadili sürelerin toplamına her iki memlekette geçen sürelerin toplamına oranı tutarında azaltılmak suretiyle- belirlenir.

III) Her iki memlekette birinin mevzuatına göre, yalnız bu mevzuat gereğince geçen süreler nazara alındığında yardım hakkı doğuyorsa, o devletin yetkili kurumu, yardımın miktarını, bu maddenin I inci paragrafında belirtildiği şekilde tespit eder.

Diğer tarafın yetkili kurumu, kendisine ait olan yardımı, II nci paragrafta öngörülen koşullara göre sağlar.

Madde 23. —

22 (II) maddesinin uygulanmasında, sigortalılık sürelerine muadil olarak tanınan süreler, her iki âkit tarafın memleketinde o memleketçe o şekilde kabul edilen sürelerdir.

Bir memleketin mevzuatına göre bir sigortalılık süresine muadil olarak tanınan süre diğer memlekette geçen bir sigortalılık süresi ile aynı zamana rastlıyorsa, bu sonuncu memleketin kurumunca yalnız sigortalılık süresi nazara alınır.

Aynı sürenin hem Fransız mevzuatına hem de Türk mevzuatına göre bir sigortalılık süresine muadil sayılması halinde, anılan süre, ilgili kimsenin bu süreden önce son defa ülkesinde zorunlu olarak sigortalı olduğu memleketin kurumunca nazara alınır.

Madde 24. —

1. 22 (II) maddesinin uygulanmasında, iki memlekette birinin mevzuatı bazı menfaatlerden yararlanmasını sigortalılık sürelerinin sigortalılıkla ilgili özel bir rejime veya özel hükümlere tabi bir meslekte veya işte geçmiş olması koşuluna bağlıyorsa, bu menfaatlerden yararlanmak için, yalnız, diğer memleketin özel rejimine veya özel hükümlerine tabi olarak geçirilen süreler nazara alınır.

2. İki memlekette birinin mevzuatında söz konusu meslek veya iş için özel bir rejim veya özel hükümler yoksa dahi anılan meslekte geçirilen sigortalılık süreleri genel rejim yardımlarından yararlanmada nazara alınır.

Madde 25. —

1. Bir âkit tarafın mevzuatına göre geçen sigortalılık sürelerinin toplamı bir yıldan az ise, bu memleketin kurumu, yardım hakkının mevzuatına göre yalnız bu süreler geçince doğması hali hariç, söz konusu süreler için yardım sağlamakla yükümlü değildir. Hakkın yalnız bu süreler için doğması halinde yardım yalnızca bu sürelerle göre kesin olarak bağlanır.

2. Bununla birlikte, bu süreler, diğer âkit tarafın mevzuatına göre, süre birleştirilmesi suretiyle yardım hakkının doğup doğmadığının belirlenmesinde nazara alınabilir.

Madde 26. —

1. İlgili kimse her iki âkit tarafın yaşlılık sigortası mevzuatının gerektirdiği koşulları belirli bir zamanda yerine getirmiyorsa veya her iki taraf mevzuatının gerektirdiği koşulları yerine getiriyor, fakat âkit taraflardan birinin mevzuatına göre, yardım haklarının ertelenmesi konusunda sağlanan olanağı kullanmış bulunuyorsa:

— Anılan kimse iki memlekette birinin mevzuatının gerektirdiği koşulların tamamını yerine getirdiği takdirde bu mevzuat geçince ödenmesi gereken yaşlılık yardımları, diğer memleket mevzuatına göre geçen sigortalılık sürelerine başvurulmaksızın, 22 (1) maddesindeki koşullar dahilinde hesaplanır.

— Anılan kimse mevzuatlardan birinin gerektirdiği koşulları sigortalılık süresi koşulu hariç yerine getiriyorsa, yaşlılık yardımı, bu takdirde, diğer memleket mevzuatına göre geçen sigortalılık sürelerine başvurularak, 22 (II) maddesindeki koşullar dahilinde hesaplanır.

2. Diğer âkit taraf mevzuatının gerektirdiği koşullar yerine getirilmişse veya sigortalı, âkit taraflardan birinin mevzuatına göre erteletmiş olduğu yardımların bağlanmasını talep ediyorsa, yardımlar birinci âkit taraf mevzuatına göre evvelce sağlanan hakların yeniden tespitine gerek kalmaksızın, 22 nci madde hükümleri uyarınca bağlanır.

Madde 27

1. Bu kısım hükümleri hak sahibi eş ve çocuklara kıyas yoluyla uygulanır.

2. Hak sahipleri aylığının bağlanmasına hak kazandıran ölümün işçiye yaşlılık sigortasından aylık bağlanmasından önce meydana gelmesi halinde, hak sahiplerine ödenecek yardımlar 22 nci madde hükümlerine göre bağlanır.

MADDE 6

Sözleşmeye aşağıdaki şekilde bir 30 bis maddesi ilave edilmiştir.

«Madde 30 bis. 5 (1 ve 2) maddesi hükümlerinin istisnası olarak, bu sözleşmenin uygulandığı mevzuatlara göre Fransa'da geçen sigortalılık süreleri, Türkiye'de Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı mevzuatına ve zanaatsal, ticarî, sınaî ve serbest mesleklere Türkiye'de uygulanan sosyal sigortalar mevzuatına göre -bu mevzuatlarda öngörülen malullük, yaşlılık ve hak sahipleri yardımlarına hak kazandırmak üzere- geçen sürelerle birleştirilebilir.»

MADDE 7

Sözleşmenin 31 inci maddesi aşağıdaki hükümlerle tamamlanmıştır:

«Madde 31. — Aile yardımlarının sağlanmasına, işçinin sözleşmenin 11, 12 ve 35 inci maddelerde öngörülen durumlardan birinde bulunması halinde, devam edilir.»

MADDE 8

37 nci maddenin son bendi kaldırılmış ve aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

«Madde 37. — 35 ve 36 ncı maddeler hükümleri 1 Temmuz 1973 tarihinden sonra Fransa'da tarım mesleğinde bir iş kazasına uğrayan ve ikâmetgâhlarını Türkiye'ye nakleden kimselere uygulanır.

Ancak, Fransa'da tarım iş kazası 1 Temmuz 1973 tarihinden önce meydana gelmişse, para ve sağlık yardımları sorumlu işveren veya onun yerine kaim olan sigorta kuruluşu tarafından sağlanır.»

MADDE 9

Genel Sözleşmenin bu ek sözleşmede belirtilen yeni hükümlerinin uygulanma şekilleri, 16 Mayıs 1973 tarihli Genel İdarî Anlaşmayı değiştiren ve tamamlayan bir Ek İdarî Anlaşma ile, ihtiyaca göre, belirlenir.

MADDE 10

Âkit taraflardan herbiri, bu Ek Sözleşmenin yürür lüğe girmesi için gerekli anayasal işlemlerin tamamlandığını, diğerine bildirecektir.

Bu Ek Sözleşme, ancak bildirilerden sonuncusunun tarihini izleyen ayın birinci gününden itibaren geçerli olacaktır.

Paris'te 3 Şubat 1984 tarihinde iki nüsha olarak ve her iki nüsha aynı derecede geçerli olmak üzere düzenlenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Adına
Aldnan BULAK
Türkiye Cumhuriyetinin Paris Büyükelçisi

Fransa Cumhuriyeti Hükümeti Adına
Jean-Paul ANGLES
Elçi, Yurt Dışındaki Fransızlar ve
Fransa'daki Yabancılar Müdürü